

Füstbe ment disco-vita

Ki tudja, mióta vitatkoznak a disco-ról? Talán azóta, hogy az első vállalkozó kedvű lemezgyűjtő hónapok óta fogva plasztikkorongjait, sorra bekopogott a zenekar hiányával küzdő művelődési intézményekbe. Telt-múlt az idő, s ma már egyetlen számottevő ifjúsági klub sem képzelhető el a lemezlovas-parádék nélkül. Még akkor is beterveznék a programba, ha csak a bevétel lenne fontos. Emelkedett a műsorok átlagos színvonala is. Most már kevesebb bírálat éri a disc jockey-t, mint azelőtt. A közönséget, a fiatal fiúkat és lányokat azonban annál több...

Nem ártana megbeszélni

mi a disco szerepe a tizen- és huszonévesek életében — gondolhatták a JATE-klubban, amikor április 21-én, pénteken este beiktatták a „Disco-korszak, vagy discokór-szak?” című vitát. A szándékuk miatt tisztelettel érdekelnek a vitavezetőket, akik a bírósági tárgyalást parodizálva akartak ítéletet hozni a mániákusan céltalan és a nagyon is céltudatos disco-ba járók ügyében. A vádlottak mi, valamilyen nyelven lettünk volna, életformánkkal, gondolkodásunkkal együtt. Ennek kapcsán néhány joghallgató is beült a terembe, mint mondták: „a laikusokon rohogni”.

Hét órákor, a kezdés időpontjában megszokott tolongás a kapuban.

— Mikor tartják a disco-vitát? — érdeklődik egy fiú.

— Ha vitatkozni akarsz, eltevedtél, itt ma este buli lesz! — felel egy „jólértésult”.

(A műsornaptár szerint a vitát disco követte. A kettőt szinte mindenki azonosította, mégpedig úgy, hogy a vita szót csak reklámfogásnak vélte.)

A nagyteremben még semmi jele a készülődésnek. Körben a fal mellett ülnek a székeken. Középre is behordták a folyosóról a zsámolyokat. Együtt a közönség, sügdelés, beszélgetés, sejteni lehet, hogy izgatottan várják, mi történik. Technikai okok miatt nyolc órákor kezdődik a „per”. Dezső László, az ügyész szerepében húsz percig beszél a disco-ba járás hátrányairól, itt-ott az okokra is rámutat, verssel, zenével illusztrál.

Aztán kéri a jelenlevőket, hogy mondják el a véleményüket. Senki nem jelentkezik. Nehéz is lenne hozzászólni, hiszen a felsorolt tények önmagukban „szapanybuborékként lebegnek” — ahogyan Balog Iván, a védő megjegyzi. Hiányzik a magyarázat, valamiféle javaslat arra, hogyan lehetne másképpen csinálni. Egy rendezői jelvényt viselő lány mégis felszólal:

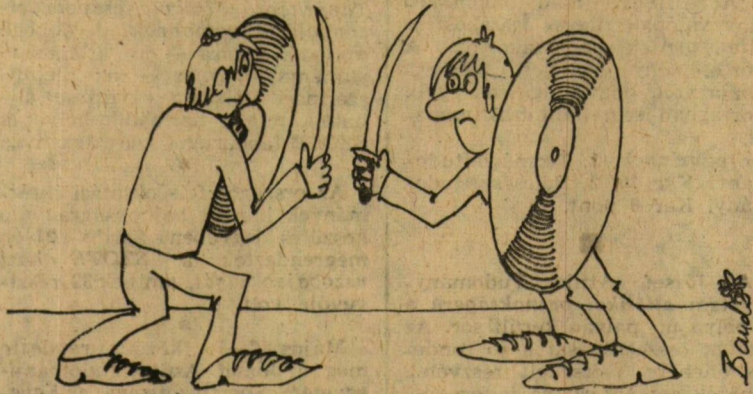
— Nem szabad egyoldalúan nézni. Igaz, hogy gyakran látni a disco-ban részégeket, de akik péntek-szombat este lejárnak, azok többsége szórakozni jön.

— Mit szólna ahhoz az 1500 egyetemistához, akik nem váltot-

denkit jobban vonzanak — teszi hozzá egy fiú.

— Három részre kellene osztani a teremben ülőket: akik mindenáron kitarának a disco mellett, akik félreértették a műsornaptárt és akik beszélgetni, vitatkozni szeretnének. Az utóbbiak menjenek a kisterembe. Ha ez megtörténik, senki sem kell harapófogóval kihúzni a szót — javasolja az utolsó hozzászóló, nem kis derűtséget kiváltva a többiekből.

— Eg és föld a különbség — hasonlítja össze egy főiskolás lány a hallottakat a Tamási Áron klub hasonló jellegű vitájával.

tak klubigazolványt? — kérdezi dr. Simon Ferenc elnök.

— Feltehetően azért nem váltották ki, mert a klubban nem kapni sört — magyarázza Balog Iván.

— Amíg sört árultak, a fiúk nem táncoltak, a lányok pedig fel-le sétáltak. Ez most is így van. Elég sokan itt vagyunk. Adott a fórum, úgy tűnik még sincs vélemény. Pedig az egész tárgyalás a megoldást keresi — mondja egy másik lány.

— Gondolod, hogy a megoldást ma este megtaláljuk? — „provokálja” a védő.

— Annyi helyen és módon védődött fel a probléma: újságban, klubbizottsági ülésen, beszélgetés közben, hogy muszáj vele foglalkozni. Ha nem is oldódik meg máról-holnapra, azért csak segítünk valamit.

— Szerintem, azért járunk minden péntek-szombat disco-ba, mert hétközben nincs rá alkalom. Ha lenne, többen elmennének akkor is. A vita jó ötlet, az is, hogy a disco közben legyenek műsorok, de a nagy nevek min-

— Miért nem szóltál közbe?

— Csak szemlélődni jöttem. Csodálkozom, mennyire érdektelen itt a téma.

A „Békeviselt nemzedékünk”

kifejezést többször is felhasználták a vita során magyarázatul. Vajon a „békeviseltség” az, hogy egy kiegyensúlyozottabb korban élnek a mai fiatalok, megmagyarázhatja-e a céltalanság, a kiút-talanság érzését, az életük elszürkülését? Nem túlságosan magasröptű kifejezések ezek? Mert hogy keveset árulnak el a lényegből, az biztos! A disco felkapottá vált, de még így is „csak” szórakozás. Hogy tartalmatlan? Nem mindig. Megfelelő partnerral, barátokkal — nem az. Ennek ellenére lehet és érdemes róla vitatkozni, még akkor is, ha képtelenségnek tűnik, mert közben számtalan más probléma szóba kerülhet. Csak a rendezőknek kellene legközelebb érdekesítőbb formát választani és alaposabban felkészülni.

JÁMBOR ERNŐ

Pepita, a bús vagány

— avagy a vizsgára való felkészülés tudományos alapelvei —

Pepita eltűnt. Fésületlen, állzseni feje, mint állandó szívfolt nem szerepelt a Kárász utca megszokott közönségében, ittas és bódult állapotban sem találkozott vele senki, amint épp a lélekvádorlás és a négyszögeszterga közötti összefüggést magyarázza egy alig használt villanyzslóznak. A rossz nyelvek utójára egy szőlőfürtnek álcázott lebujsban látták a padlóhoz közelíteni egy skót népballadát dúdoló klasszikus ivő orra alatt, de ezt a hírt felhívatatos körök nem erősítették meg.

Pepita visszavonult. Alérletének salétromos falához támaszkodva lázított félelmetes téveszméket agyában. Elhatározta, hogy az idén felkészül a vizsgára. Nem az utolsó napon, és nem a harminkilencedik halasztás után hanem tudományos rendszert vezet be enyhén téves életébe. És Pepita mindezt teljesen komoly arccal gondolta végig elismervén magában a teruszúság előnyeit. Miközben aligmosott zoknijába bújtatott lábát érintkezésbe hozta az asztal lapjával, s szemei merev közönnnyel tapadtak egy művészi gonddal kiképzett pókhálóra, gyéren barázdált agyában már össze is állt a haditerv tudományos alapon elkészített váza.

Mivel még két hét van hátra az első vizsgáig, a terv első pontja más nem is lehet, mint föl-osztani az anyagot sok apró, de egyenlő részre. Iszonyú munka, hanyatlott Pepita feje a heverőre, s mivel a hosszas koncentráció szinte megbénította ritkán használt agysejtjeit, úgy döntött, hogy egy hosszú, de annál mélyebb alvással alapozza meg a szerencsés-jét.

Miközben a város nagy zajjal munkába indult, Pepita öt korszórról és a Népköztársasági Ösztöndíjról álmodott.

Másnap a megvalósítást is ebben a sorrendben kezdte meg, de a várakozással ellentétben nem a belváros valamelyik jól föltérképezett kocsmájában lépett a realitások talajára, hanem a külvárosban fordult el a világtól. Miközben torkán a hangsebességnél gyorsabban követték egymást a sörök, átszellemült arccal gondolt a professzorok lágy mosolyára, akik harminc évi keserves és meddő munka után az idén egy zenit fedeznek föl, s a vizsga után, amit egyenesben közvetít a körzeti stúdió, átadják helyüket a katedrán.

A tizedik korszó után ugyan a leendő katedra képe kissé összemósódott egy ordítózó pincér arcával, aki egy apró papírcafatot akart eladni valakinek (talán Pepitának) s közben ütemesen kopogtatta a kor zsenijének álomba zuhanó fejét.

A következő napot Pepita egészségügyi (és egyéb) okokból kihagyta, de aztán örült tempóban igyekezett lemaradását behozni. Fölkeresett négy tucat jegyzetgyanús egyetemi hallgatót, s mivel a zsákmány nem elégítette ki igényeit buzgón megfogadta, hogy jövőre minden előadásra beláto-

gat (legalábbis minden héten egyszer) s jegyzetelni fog.

Es csak ezek után következett a felkészülés legsarkalatosabb fejezete. Pepita empirikus vizsgálatokat folytatott az ügyben, hogy az egyes tanszékeken milyen fényerő, hőfok és hangulat várható ezen a héten, melyik oktató magánélete derűs, s ki az, akit otthon ver a feleség. Utánajárt minden vizsgáztató bioritmusa-nak, s arról sem feledkezett meg, hogy följegyezze, egyes oktatók milyen arcándulással, szemjé-tékkal fejezik ki rosszallásukat egy-egy félresikerült mondat után. Sajnos a kutatás nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket, mivel Pepita a vizsgálatokhoz a Lófarához címzett vendég-látóipari engedélyt alakította át laboratóriumnak, s a várakozással ellentétben alig akadt olyan akadt, aki a Zalogház—Sárkány—Zalogház útvonalon bonyolítja le egészségügyi sétáját (pedig Pepita itt is óránként lesben állt). Mivel az eredménytelen eredményhez is idő kell, nincs semmi különös abban, hogy négy nappal a vizsga előtt, s öt nappal a második halasztás után Pepita még csak az előkészítés stádu-mában tartott. Ettől aztán vérnyomása közelített a háromszázhoz, arca különös, lilás árnyalatot kapott, s ujjai vadul túrtak a tankönyv érintetlen lapjai közé. Szerény számításai szerint napi kétszáz oldalnyi tananyagot kellene fejébe verni ahhoz, hogy tudományos módszerrel siker koronázza, de ez lehetetlen.

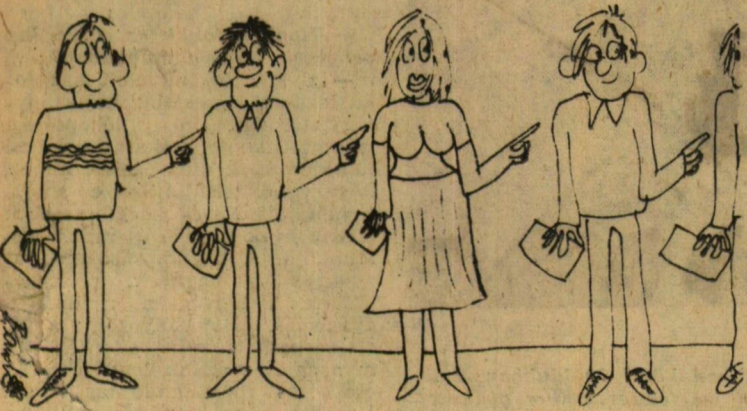
Mivel ez a megállapítás újabb egy napot rabolt el idejéből, csak három napja maradt arra, hogy japán rólvasó versikéket, és ómagyar sámánok tűztáncával próbáljon segíteni csöppet sem irigylésre méltó helyzetén.

Az utolsó éjszaka már nyugodtan telt. Pepita előbb az asztalt törte darabokra, majd lenyelt két doboz Andazint és egy frissen mosott törülközőt. Hajnalban kijegyzetelte a Dörmögő Dörmögő legújabb számát, s mikor nyolcat ütött az óra a társzék küszöbén tért nyugovóra. Arra még emlékezett, (pontosabban emlékeztették a szemtanúk), hogy a professzor nem a katedrát, hanem feltucat utóvizsgajegyget ajánlott fel hön szeretett hallgatójának, de azt már sem ő, sem legjobb barátai nem tudták megállapítani miért akarta az előbb említett utóvizsgajegyget sörre beváltani egy vas-és edényboltban. Mindenesetre eme megvázkodtatások hosszú sorozata hekre visszavetette Pepitát attól, hogy a tanulással gyógytassa sebeit.

Nem árulok el nagy titkot, ha megsügom, hogy jelen pillanatban újra elfoglalta jól megérdemelt helyét a szőlőfürtök alatt, s máris összeállt agyában az új haditerv, amit természetesen majd szeptemberben fog megvalósítani.

BÁTYI ZOLTÁN

VÁLASZTÁSOK

— Én Rád szavazok...

RÁM-SZAKAD-ÉK

Egyre több széles vigyor találkozik az Április 4. útján, a (még akkor) ruganyos léptektől hátizsákok himbálózának az állomás felé. Április 27-én így indult az a túra, amin a JGYTF KISZ-bizottsága és a jutalomra érdemes KISZ-tagok vettek részt.

Első nap: úticélunk és egyben szállásunk Verőcsmaros. A hegyek, a levegő, a madarak! A kempingben az impozáns hotel mellett pici faházak. A pici házakban pici-pici ágyak. Mint a mesében! Csak egy valami nem volt kicsi: a nagy hideg! Éjjel mindenki múmiaféleként feküdt az ágyán. Aminek azért volt egy pozitívuma: reggel nem kellett öltözni.

Második nap: irány úttörővasúttal a hegy oldala, ahonnan az esőáztatta lankákon és meredélyeken csúszkáltunk le s föl, míg a Csóványos csúcsára nem értünk. Itt néhány mindenre elszánt forradalmár fölmászott a felhős égre meredező, lépcső- és korláthiányos kilátóra. Előre a kékjelzéses úton! — adták ki a jelszót, s az aktualitás jegyében indultunk a Nagy-hideg-hegyre. A lelkesedéssel párosult lendületet semmi sem törte meg, kivéve egyik-másik turista tornacipőjét. A megtett közel 30 kilométert főleg vacsora után éreztük a lábunkban, s csak egy gondolatot üztünk el magunktól; a másnap hajnali ébresztést.

Látogatás

A KISZ József Attila Tudományegyetemi Bizottságának képviselőtében április 24. és május 1. között a turkui testvéregetemen tett látogatást Csernus Sándor titkár és Fenyvesi Erzsébet külügyi felelős. A Turkui Egyetem Diákszövetségének vezetőivel folytatott tárgyalásokon értékelték a két egyetem ifjúsági szervezetei közötti együttműködés eddigi tapasztalatait, illetve megvitatták a kapcsolatok bővítésének további lehetőségeit. Megállapodtak abban, hogy újabb kulturális delegációk cseréjére fog sor kerülni, s erősítik a tudományos diákköri kapcsolatokat.

A szegedi egyetemisták küldöttségét fogadta az egyetem rektora, a városi ifjúsági tanács elnöke.

Harmadik nap: hat órákor dörömbölés az ajtókon, a felfüggesztett emeletes ágyak is bele-remegnek. Mi is. A dunai átke-lés után előtűnk magasodott egy új cél, Dobogókő orma, amihez a Rám-szakadékon keresztül akartunk eljutni. Sikerült. Bár a feladatot nehezítette a nálunk levő csomag és a csúszós talaj. Végül a Pilisnek volt még egy nagy tréfája: utunkba helyezte az egyik hegyet. Ebből az következett, hogy nem értük el a vonatot. Némi bonyodalom után végül mégis a Nyugatiban vesztőleg Napfény-expressz mindenkinet azt jelentette, amit a természetnek a napfény: megpihentünk.

Késő este kétrégtörnyedt, hátizsákos alakok botladoztak az Április 4. útján...

PETROCZI ERZSÉBET

„VILLÁMOK”

— Hallgató! Miben látja Ön a tér és az idő dialektikáját?
— Ha jó az idő, tele van a tér!

Bartók, maga tulajdonképpen jó borbély, csak a végén mindig megvág!

Kerese az a pH-mérővel bíró üvegelektrodát, aki membrán egyensúlyomat ezred pontosságig beállítaná!
„Szóke pufferra kalibrálva” — jelígre.

Tanszékgyűjtők figyelmébe! Engedélyes tanszékviszár! Amíg a készlet tart!

Lófarkas kislány hasonló szegmensekkel rendelkező kislány ismerettségét keresi!

Rádióhallgatók figyelmébe! Ma este 6 rad-kor a gamma sugarak találkozása a százszor-szépekkel.

SZEGEDI Egyetem

A József Attila Tudományegyetem, a Szegedi Orvostudományi Egyetem és a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola MSZMP bizottságának lapja.
Felelős szerkesztő: Dr. Szabó Magdolna
Szerkesztőség: 6720 Szeged Dugonics tér 12. Telefon: 12-119
Megjelenik: havonta kétszer.
Ára: 1 forint. Előfizetési díj egy évre 17 forint.
Terjesztik az intézmények KISZ- és szakszervezeti bizottságai.
Kiadja a Csongrád megyei Lapkiadó Vállalat, Szeged.
Magyar Tanácsköztársaság útja 16.
Postacím: 6740 Szeged
Telefon: 12-633 Telex: 82-282.
Felelős kiadó: Kovács László igazgató Szegedi Nyomda 6720 Szeged Bajcsy-Zsilinszky u. 28.
1978. V. 8. — 2153
Felelős vezető: Dobó József igazgató